

Monique van der Zanden

LICHT

EEN VERTELLING

Eerste druk maart 2017

Zanden, Monique van der

Licht ; Een vertelling / Monique van der Zanden –
Vortum-Mullem: De Wereldboom

ISBN 978 94 91748 57 8

NUR 728 en 740

Omslagafbeelding: 'Leave the Lights On', gebruikt met toestemming
van de maker, © www.suicidebysafetypin.deviantart.com

Redactie, vormgeving en opmaak: Jaap Verheij, Uitgeverij Cichorei,
Amsterdam

Drukwerk: dekkers van gerwen, Dordrecht/Den Bosch

© 2017 De Wereldboom, Vortum-Mollum

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke
andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van De Wereldboom.

www.dewereldboom.nl

INHOUD

GEHEIMEN VAN LICHT	7
Licht	9
Licht en het kind	12
Het eerste geheim van groot worden	15
Het tweede geheim van groot worden	20
Het derde geheim van groot worden	27
De belofte van Licht	29
GEHEIMEN VAN HET DONKER	35
Licht en de mens	37
Het eerste geheim van het donker	40
Het tweede geheim van het donker	44
Het derde geheim van het donker	46
Licht en de oude mens	49
Terug naar het Licht	52
DE MENSEN EN LICHT	55
Het grote mysterie van Licht	57
De duizenden namen en gezichten van Licht	58
De mooiste afbeelding van Licht	59
Veel dank!	61
Over dit boek	62
Vertellingen	63

Geheimen van Licht

LICHT

Een zee van Licht

Heb je de zee wel eens gezien? Zo groot, zo wijd, zo oneindig ver... nog verder dan je kijken kunt!

Nog veel en veel en veel groter dan de zee is Licht. Een zee van licht, oneindig goud en glanzend en mooi en wijd en ver. Licht was er al lang, lang geleden: als aller-, allereerste.

Onze wereld bestond nog niet. Er bestond nog niets of niemand.

Licht was geen man en geen vrouw, Licht had geen vorm.

'Ik ben,' zei Licht...

Licht neemt vorm aan

Licht vond een gat en vloeide er nieuwsgierig in.

Het was een lange tunnel met aan het einde een grote donkerte.

Een druppel Licht stroomde de tunnel uit... en werd een zon!

Tegelijk met de zon ontstond de maan. De zon was een

reusachtige bol van vlammen, maar de maan was van steen en zand. De maan weerspiegelde het licht van de zon.

‘Ik ben zilver, jij bent goud,’ zei de maan glimlachend tegen de zon.

Het deel van Licht dat nog in de tunnel was, keek verast en ontroerd naar de twee grote, glanzende bollen en zei: ‘In deze wereld kan ik vorm aannemen! Eindelijk kan ik mezelf zien!’

De wereld wordt steeds mooier

Nu wilde Licht graag nog veel meer vormen aannemen. Licht stroomde de tunnel uit en werd ontelbare sterren rondom de zon en de maan en toen een grote bol ertussenin: onze aarde. En uit de aarde groeiden bloemen, planten en bomen. En van de aarde vormde Licht vissen, vossen, vogels, reeën... De wereld werd wonderlijk mooi.

‘Dit ben ik allemaal zelf!’ lachte Licht en vormde een berg, een dal, een rivier, een regenwolk, een papegaai, een haai, een meeuw en een mier.

‘Wat een fantastische wereld,’ juichte Licht.

En omdat Licht in alles was, voelde de hele wereld blijdschap en danste.

Vrienden

‘Vandaag word ik een mens,’ zei Licht.
Licht nam aarde en vormde een kind.
Uit Licht sprong een levensvonk. De vonk flonkerde in
het hart van het kind en juichte: ‘Ik ben!’

Het kind begon te ademen en deed twee stralende
ogen open.

‘Nu heb je een vriend,’ zei het tegen Licht.

‘Pardon?’ zei Licht verwonderd.

‘Mij,’ zei het kind. ‘Ik ben je vriend. Jij hebt deze prachtige wereld gemaakt. En mij. Ik heb van alles om te eten en te drinken en om kleren van te maken en te spelen. Daarom ben ik je vriend. En jij bent toch zeker mijn vriend?’

‘Nou en of!’ zei Licht blij.

En het was net als met de zon en de maan: het kind weerspiegelde de glans van Licht.

‘Ik ben zilver, jij bent goud,’ zei het kind glimlachend tegen Licht.

LICHT EN HET KIND

Op avontuur

Het kind vroeg aan Licht: ‘Gaan we op avontuur? Want dat doen vrienden toch?’

Licht zei: ‘Dat is goed. Zal ik je dragen? Waar gaan we naartoe?’

‘Overal! Ik wil met je spelen!’

Licht was twee lammetjes en het kind huppelde en sprong met ze door de wei.

Licht was een vlinder en het kind danste met de vlinder onder de zon.

Licht was een handvol sappige kersen en het kind snoepte ze op.

Licht was een troep apen en het kind schaterlachte om hun kunsten.

Licht was een tuin vol rozen en het kind snoof hun heerlijke geur in.

Licht was een zandheugel en het kind rolde ervan af.

Licht was een nachtegaal en het kind luisterde naar zijn lied in de avond.

Licht was de schuimende zee en het kind dreef op zijn golven.

Licht vloog, zwom, rende, kroop, stroomde, stormde, regende en straalde en droeg het kind op zijn vleugels, op zijn golven, in zijn armen, en ze werden nat en warm en koud en lachten tot ze niet meer konden.

Eén familie

Toen rustten ze uit.

Het kind zei: ‘Weet je wat zo fijn is? Overal zie ik jou. Ik zie de sterren en de maan. Ik zie de bloemen en het gras. Ik zie de eekhoortjes en de vissen. Ik zie de vossen en mezelf. Jij straalt en schittert in alles.’

Licht glimlachte.

‘Dat komt omdat je het binnenste van de dingen ziet. Jij ziet dat ik in alles ben. Omdat ik in alles ben, zijn jullie allemaal familie van elkaar. De bloemen zijn jouw zusjes, de vossen je broers. De aarde is je moeder en de hemel met al zijn sterren je vader. De wind die fluistert in de bomen en om de toppen van de hoge bergen is je opa, de fluisterende zee je oma. Jullie zijn door mij allemaal met elkaar verbonden.’

‘Wat heb ik veel familie,’ lachte het kind gelukkig. ‘Alle zandkorrels in de woestijn, alle druppels in de zee, alle sterren aan de hemel... niemand is rijker dan ik!’

Groot worden

Bedroefd zei Licht tegen het kind: 'In jouw wereld verstrijkt de tijd. Je zult groot worden.'

'Daar hoef je toch niet verdrietig om te zijn? Groot worden is juist leuk! En ik blijf toch je vriend?'

Licht zuchtte.

'Dat weet ik niet. Weet je, als je groot wordt, zul je met andere ogen gaan kijken.'

Een beetje angstig vroeg het kind: 'En wat zal ik dan zien?'

'Je zult niet langer het binnenste van de dingen zien. Je zult vooral de buitenkant zien.'

Geschrokken riep het kind: 'Maar dan zie ik jou niet meer!'

'Het zal moeilijker worden voor jou om mij te zien, en om te voelen dat je door mij verbonden bent met al het andere. Maar niet onmogelijk. Ga met me mee, ik zal je de drie geheimen van groot worden vertellen.'